

paa det foreliggende Forslag beregnede til 3,886,000 Kr., medens de for Finantsaaret 1878—79 vare beregnede 3,771,000 Kr. Der er altsaa i Virkeligheden paa § 26 opført noget over 100,000 Kr. mere for indeværende Finantsaar end for det forbigangne. Smidlertid findes der jo paa denne Paragraf, som jeg allerede tidligere har nævnt, en ganske ny Udgiftspost, nemlig til Dækning af Post- og Telegrafvesenets Underbalance 139,000 Kr. Af de enkelte Beløb, som ere opførte paa § 26, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at der for Krigs- og Marineministeriets Vedkommende er opført paa det foreliggende Finantslovsforslag omtrent 150,000 Kr. mere, end der fandtes paa Finantslovsforslaget for 1878—79. — En anden Post paa § 26, som jeg kun med Beklagelse kan henlede Opmærksomheden paa, er Post 45, hvor der er en Nedgang paa Dyrtdstillaget til Statens Embeds- og Bestillingsmænd til et Beløb af 125,000 Kr. — Den anden Paragraf paa Finantsloven, som jeg særlig vil henlede Opmærksomheden paa, er § 27, II. Naar man sammenligner det Beløb, som findes opført her for indeværende Aar, med det Beløb, som fandtes paa Finantsloven for 1878—79, vil man finde, at der er en ikke ubetydelig Nedgang deri, og jeg antager, at Mange med mig ville beklage, at der er en saadan Nedgang. Denne Udgiftspost rummer jo nemlig de Beløb, som anvendes mere eller mindre produktivt paa at fremme den materielle Udvikling her i Landet. Hovedgrunden til Nedgangen er selvfølgelig den, at Statsjernbaneanlægene efterhaanden ere døde ud, idet man ikke har kunnet enes om i Løbet af de sidste Aar at vedtage Forslag om Fortsættelse af Jernbanebygningen; man har ikke kunnet enes om Forslagene, skjøndt der synes at have været Enighed tilstede om, at der skulde fortsættes; Følgen deraf er naturligvis den, at Udgifterne paa § 27, II efterhaanden ere sunkne og nu ere sunkne til et saa lavt Beløb, som vi ikke i mange Aar have kjendt.

Sammenlignes det nu foreliggende Finantslovsforslag med det, som blev fremlagt ved Samlingens Begyndelse, saa viser det en Indtægtsforøgelse af et Par Hundrede Tusinde ligeoverfor en Udgiftsformindstelse af over 3 Millioner Kroner, en Udgiftsformindstelse, som selvfølgelig væsentlig har ramt § 26. Medens der paa det oprindeligt fremlagte Finantslovsforslag kun er paaregnet et Kasseeoverskud af knapt 2 Millioner Kroner, saa vil Kasseeoverskuddet efter det nu foreliggende Finantslovsforslag være over 5,400,000 Kr. Statskassens Forsætning er altsaa fuldstændig betryggende, og der er Udset til en betydelig Forbedring i Status i kommende Aar istedetfor Tilbagegang. I Forbindelse med Oversigten over det foreliggende Finantslovsforslags Hovedposter vil jeg kun gjøre opmærksom paa, at Statsgjælden den 1ste April 1879 er paaregnet at udgjøre et Beløb af imellem 174—175 Millioner Kroner, medens Reserver-

fonden selvfølgelig har bevaret sin Størrelse, altsaa er godt og vel 38 Millioner. Det er jo nu allerede et Par Aar siden, at man har behøvet at ty til Reserverfonden til Betaling af Gjælden. Den rentebærende Del af Kassebeholdningen, hvortil jeg ikke henregner, hvad der staar i Nationalbanken, som ganske vist giver en Rente, men en overordentlig ringe Rente, udgjorde den 1ste April d. A. over 20 Millioner Kroner. Der er altsaa ikke alene et betydeligt Overskud i Bente for kommende Aar, men der er ved Siden deraf en betydelig Forøgelse af de disponible Beholdninger i Statskassen.

hvad angaar Finantsministerens eget Budget eller den Del af Finantsloven, som særlig vedkommer Finantsministeren, har jeg kun at nævne med Beklagelse en Ændring i det af mig fremlagte Forslag, nemlig den, hvorved Dyrtdstillaget for indeværende Aar er bleven nedsat. Som ærede Medlemmer ville have set, er der i det nu foreliggende Finantslovsforslag med Hensyn til Dyrtdstillaget to Afvigelser fra, hvad der har været gjældende for de forudgaaende Aar. Den ene Afvigelse er jo, som ærede Medlemmer bekiendt, den, at der kun skal beregnes i Dyrtdstillæg 15 pCt. af de første 1,600 Kr., men at derimod de 5 pCt. af de paafølgende 1,200 Kr. skulle bortfalde, hvorved jo altsaa Maximumbeløbet for Dyrtdstillaget vil formindstkes fra 300 Kr. til 240 Kr. Den anden Ændring i de hidtil gjældende Regler er den, at Embeds- og Bestillingsmænd, som indtræde i Statstjeneste, efter at Finantsloven er udkommen, ikke skulle have noget Dyrtdstillæg, og at der for de Embeds- og Bestillingsmænds Vedkommende, som efter samme Tidspunkt blive forflyttede eller opnaa paa anden Maade en Lønningsforbedring, finder Afdrag Sted i Dyrtdstillaget med Halvdelen af den opnaaede Lønningsforbedring. Jeg har forgjæves søgt at gjøre gjældende i det andet Thing, at der var overveieende Billighedsgrunde for at lade Dyrtdstillaget blive staaende uforandret endnu for indeværende Aar, skjøndt jeg selvfølgelig ikke har kunnet gjøre gjældende, at Dyrtdtiden i Virkeligheden er lige saa stor nu som dengang, da Dyrtdstillaget blev vedtaget. Men jeg har forment, at, naar man saaer hen til, at Dyrtdstillaget først blev vedtaget længere Tid efter, at Dyrtdtiden var indtraadt, saa vilde det nu være billigt at lade Dyrtdstillaget vedblive i sit fulde Omfang en Tid efter, at den egentlige værste Dyrtd var oplyst. Det er en Selvfølge, at, naar man stiller sig paa det Standpunkt, at det kun er et Billighedshensyn, som skulde fyldestgøres, er der Mindre at indvende imod den af mig sidst nævnte Ændring med Hensyn til Dyrtdbestemmelsen, den nemlig, at Aansatte ikke saaer Dyrtdstillæg, hvorimod der Mere er at indvende imod den af mig først nævnte Ændring, hvorefter en stor Del af de hidtilværende Nydere af Dyrtdstillæg ville